

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 5. März 1941

Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 5 marca 1941 r.

Nr. 12

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
20. 2. 41	Verordnung über die Verteilung von Arbeitskräften, Arbeitsvermittlung, Berufsberatung und Lehrstellenvermittlung Rozporządzenie w sprawie podziału sił roboczych, pośrednictwa pracy, zawodowego poradnictwa i pośrednictwa miejsc terminatorskich	53 53
20. 2. 41	Verordnung zur Änderung der Verordnung vom 13. April 1940 zum Schutze des Waldes und Wildes im Generalgouvernement Rozporządzenie w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 13 kwietnia 1940 r. celem ochrony lasów i zwierzyny w Generalnym Gubernatorstwie	54 54
20. 2. 41	Verordnung über die Untersuchung von Schlachtvieh und Fleisch Rozporządzenie o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa	56 56

Verordnung

über die Verteilung von Arbeitskräften, Arbeitsvermittlung, Berufsberatung und Lehrstellenvermittlung.

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Den Arbeitseinsatz, insbesondere die Verteilung und den Austausch von Arbeitskräften, die Arbeitsvermittlung, Berufsberatung und Lehrstellenvermittlung, regelt ausschliesslich die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit).

§ 2

Arbeitsvermittlung, Berufsberatung und Lehrstellenvermittlung führt ausschliesslich der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Arbeitsamt — durch.

§ 3

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) kann auf Antrag Einrichtungen ausserhalb der Verwaltungsbehörde des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) mit der nicht-gewerbmässigen Arbeitsvermittlung, Berufsberatung und Lehrstellenvermittlung beauftragen.

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) kann durch Anordnung gewerbmässige Arbeitsvermittlung für einzelne Berufe zulassen. Die hiernach in Betracht kommenden einzelnen Unternehmen werden durch den für ihren Sitz zuständigen Distriktschef zugelassen.

Rozporządzenie

w sprawie podziału sił roboczych, pośrednictwa pracy, zawodowego poradnictwa i pośrednictwa miejsc terminatorskich.

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Powołanie do pracy, w szczególności podział i wymianę sił roboczych, pośrednictwo pracy, zawodowe poradnictwo i pośrednictwo miejsc terminatorskich reguluje wyłącznie Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Pracy).

§ 2

Pośrednictwo pracy, poradnictwo zawodowe i pośrednictwo miejsc terminatorskich przeprowadza wyłącznie Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Pracy.

§ 3

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Pracy) może na wniosek poruczyć instytucjom nie podlegającym władzy administracyjnej Starosty Powiatowego (Miejskiego) niezarobkowe pośrednictwo pracy, poradnictwo zawodowe i pośrednictwo miejsc terminatorskich.

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Pracy) może w drodze zarządzenia dopuścić zarobkowe pośrednictwo pracy dla poszczególnych zawodów.

(3) Die Einrichtungen und Unternehmen, die gemäss den Absätzen 1 und 2 mit der Arbeitsvermittlung, Berufsberatung und Lehrstellenvermittlung beauftragt oder zur Arbeitsvermittlung zugelassen sind, unterliegen der Aufsicht des Distriktschefs.

§ 4

(1) Wer den Vorschriften dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung ergehenden Vorschriften und Anordnungen zuwiderhandelt, insbesondere wer auf die Verteilung von Arbeitskräften in unzulässiger Weise einwirkt, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden. Zur Stellung des Antrages ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann) befugt.

(3) Wird der Antrag auf Strafverfolgung nicht gestellt oder zurückgenommen, so kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) gegen die schuldigen Personen durch schriftlichen Bescheid Ordnungsstrafen bis zu 200 Zloty für jeden einzelnen Fall der Zuwiderhandlung festsetzen. Gegen den Ordnungsstrafbescheid ist kein Rechtsmittel gegeben. Die Ordnungsstrafen werden wie Verwaltungsstrafen beigegeben.

§ 5

(1) Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

(2) An demselben Tage treten Art. 1 Abs. 2 Buchst. b und f sowie Art. 6, 7 und 9 bis 13 des Gesetzes über den Arbeitsfonds vom 16. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 22 Pos. 163) mit den Änderungen a) nach dem Gesetz vom 13. März 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 29 Pos. 235), b) der Verordnung vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 94 Pos. 849) und c) dem Gesetz vom 14. Juli 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 52 Pos. 401) mit den hierzu ergangenen Ausführungsvorschriften ausser Kraft.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Instytucje i przedsiębiorstwa, które stosownie do ustępów 1 i 2 powołane są do pośrednictwa pracy, zawodowego poradnictwa i pośrednictwa miejsc terminatorskich lub dopuszczone są do pośrednictwa pracy, podlegają nadzorowi Szefa Okręgu.

§ 4

(1) Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia lub przeciwko przepisom i zarządzeniom, które mają być wydane dla ich wykonania, w szczególności kto w sposób niedopuszczalny wpływa na podział sił roboczych, karany będzie więzieniem i grzywną lub jedną z tych kar.

(2) Ściganie następuje tylko na wniosek. Wniosek może być cofnięty. Do stawiania wniosku uprawniony jest Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) Jeżeli wniosek o ściganie nie zostanie postawiony lub cofnięty, to Starosta Powiatowy (Miejski) może nałożyć na winnych pisemnym orzeczeniem kary porządkowe do 200 złotych za każdy poszczególny wypadek wykroczenia. Przeciw orzeczeniu kary porządkowej nie ma środka odwoławczego. Kary porządkowe ściągają się, jak kary administracyjne.

§ 5

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą art. 1, ust. 2, lit. b i f jak również art. 6, 7 i 9 do 13 ustawy o Funduszu Pracy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) ze zmianami a) według ustawy z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 235), b) rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) i c) ustawy z dnia 14 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 401) wraz z wydanymi do nich przepisami wykonawczymi.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Änderung der Verordnung vom 13. April 1940 zum Schutze des Waldes und Wildes im Generalgouvernement.

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel 1.

Die Verordnung zum Schutze des Waldes und Wildes im Generalgouvernement vom 13. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 137) wird geändert wie folgt:

§ 1

Der § 1 erhält folgende Fassung:

„(1) Wer aus dem Walde oder von forstlichen Lagerplätzen Holz oder sonstige Walderzeugnisse stiehlt, wird wegen Forstdiebstahls mit Geldstrafe im fünffachen Werte des Diebesgutes bis zum

Rozporządzenie

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 13 kwietnia 1940 r. celem ochrony lasów i zwierzyny w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł 1

Rozporządzenie celem ochrony lasów i zwierzyny w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 137) zmienia się jak następuje:

§ 1

§ 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Kto z lasu lub składnic leśnych kradnie drzewo lub inne produkty leśne, karany będzie z powodu kradzieży leśnej grzywną w pięciokrotnej wysokości wartości mienia skradzionego do sumy

Höchstbeträge von 500 Zloty bestraft. Daneben kann Zwangsarbeit im Walde bis zur Höchstdauer von drei Monaten verhängt werden.

(2) Die Festsetzung und Beitreibung der Geldstrafe sowie die Verhängung der Zwangsarbeit im Walde erfolgen durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(3) Im Falle der Nichtbeitreibbarkeit tritt an die Stelle der Geldstrafe Zwangsarbeit im Walde; eine Tagesarbeit ist dem Betrage von 5 Zloty gleichzusetzen.“

§ 2

Der § 2 erhält folgende Fassung:

„Erscheint eine Bestrafung durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) nicht ausreichend, so gibt dieser die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnisstrafe bis zu einem Jahr und auf Geldstrafe bis zum zehnfachen Werte des Diebesgutes oder auf eine dieser Strafen erkennen.“

§ 3

Der § 3 erhält folgende Fassung:

„Ist der Forstdiebstahl unter erschwerenden Umständen begangen, so ist auf Gefängnis, Zuchthaus oder Todesstrafe zu erkennen. Erschwerende Umstände liegen vor,

1. wenn der Täter Mittel angewendet hat, um sich unkenntlich zu machen;
2. wenn der Täter der mit dem Forstschutz betrauten Person über seinen Namen oder über seinen Wohnort falsche Angaben macht oder die geforderten Angaben verweigert oder auf Anruf der mit dem Forstschutz betrauten Person die Flucht ergreift oder fortsetzt oder bei der Festnahme Widerstand leistet;
3. wenn eine Bande (vier oder mehr Personen) den Forstdiebstahl begeht.“

§ 4

Der § 4 erhält folgende Fassung:

„Der Versuch wird wie die vollendete Tat, der Gehilfe, Hehler und Begünstiger werden wie der Dieb bestraft.“

§ 5

Der § 5 erhält folgende Fassung:

„(1) Wer sich Fallwild, erlegtes Wild oder Abwurfstangen aneignet, die Gelege jagdbaren Federwildes zerstört oder sich die Eier aneignet, wer Vogelfanggeräte verwendet oder feilbietet, wird mit Geldstrafe bis zu 500 Zloty bestraft. Daneben kann Zwangsarbeit im Walde bis zur Höchstdauer von drei Monaten verhängt werden.

(2) § 1 Abs. 2 und 3 und § 2 finden Anwendung, § 2 Satz 2 mit der Massgabe, dass das Gericht auf Gefängnisstrafe bis zu 6 Monaten und auf Geldstrafe oder auf eine dieser Strafen erkennen kann.“

Artikel 2.

Diese Verordnung tritt am vierten Tage nach der Verkündung in Kraft.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

maksimalnej 500 złotych. Obok tego wymierzyć można karę pracy przymusowej w lesie na czas nie dłuższy od trzech miesięcy.

(2) Ustalenie wysokości oraz ściąganie grzywny jakoteż wymierzenie kary pracy przymusowej w lesie dokonuje Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) W razie nieściągalności grzywny wchodzi w jej miejsce praca przymusowa w lesie; pracę jednego dnia uważać należy za równoważnik kwoty 5 złotych.“

§ 2

§ 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli ukaranie przez Starostę Powiatowego (Miejskiego) okazuje się jako niewystarczające, to oddaje tenże sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd może orzec karę więzienia do jednego roku i grzywnę do dziesięciokrotnej wartości mienia skradzionego lub jedną z tych kar.“

§ 3

§ 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli kradzież leśna została popełniona wśród okoliczności obciążających, to należy orzec karę więzienia, ciężkiego więzienia lub karę śmierci. Okoliczności obciążające zachodzą

1. jeżeli sprawca użył środków, by nie być poznany;
2. jeżeli sprawca osobiście, której powierzono ochronę leśną, czyni fałszywe zapodania o swoim nazwisku lub swoim miejscu zamieszkania lub żądanych zapodań odmawia lub na wezwanie osoby, której powierzono ochronę leśną, ucieka lub ucieczkę kontynuuje lub przy ujęciu stawia opór;
3. jeżeli kradzież leśną popełnia banda (cztery lub więcej osób).“

§ 4

§ 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Usiłowanie będzie karane jak czyn dokonany, pomocnik, paser i popierający karani będą jak złodziej.“

§ 5

§ 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Kto przywłaszcza sobie zwierzynę padłą, upolowaną lub rogi odrzucone lub niszczy gniazda ptactwa łownego lub przywłaszcza sobie jaja ptasie, kto używa przyrządów do łowienia ptactwa lub takie zaoferuje do sprzedaży, podlega grzywnie do 500 złotych. Obok tego może być wymierzona kara pracy przymusowej w lesie na czas nie dłuższy od trzech miesięcy.

(2) § 1 ust. 2 i 3 oraz § 2 mają zastosowanie, § 2 zdanie 2 z tym, że sąd może orzec karę więzienia do 6 miesięcy i grzywnę lub jedną z tych kar.“

Artikel 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung**über die Untersuchung von Schlachtvieh
und Fleisch.**

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Wer den Bestimmungen der Verordnung über die Untersuchung von Schlachtvieh und Fleisch vom 22. März 1928 in der Fassung der Bekanntmachung vom 4. Mai 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 60 Pos. 454) mit den Änderungen vom 1. März 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 18 Pos. 132) und den Durchführungsverordnungen vom 31. Dezember 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen 1929 Nr. 3 Pos. 31) und vom 29. Januar 1929 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 32 Pos. 305) zuwiderhandelt, wird mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty, im Nichtbeitreibungsfalle mit Haft bis zur Höchstdauer von drei Monaten bestraft.

(2) In allen Fällen der Zuwiderhandlung kann die Einziehung des Fleisches oder des durch die Verwertung erzielten Erlöses angeordnet werden, auch wenn eine Verfolgung oder Bestrafung nicht ausführbar ist.

(3) Den Straf- und Einziehungsbescheid erlässt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(4) Für das Verfahren gelten die Bestimmungen der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBI GG. I S. 300).

§ 2

(1) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die zuständige Anklagebehörde ab.

(2) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) ist befugt, das der Einziehung unterliegende Fleisch vorläufig sicherzustellen und bei Gefahr des Verderbs zu verwerten. Der Erlös tritt an die Stelle des verwerteten Fleisches.

(3) Das Gericht kann auf Gefängnisstrafe bis zu sechs Monaten und auf Geldstrafe bis zu 10 000 Zloty oder auf eine dieser Strafen sowie auf Einziehung des Fleisches oder des Erlöses erkennen.

§ 3

(1) Diese Verordnung tritt am 10. März 1941 in Kraft.

(2) In demselben Zeitpunkt treten von der Verordnung über die Untersuchung von Schlachtvieh und Fleisch in der Fassung der Bekanntmachung vom 4. Mai 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 60 Pos. 454)

- a) die in den Artikeln 31 und 32 enthaltenen Bestimmungen über das Strafmass,
- b) die Artikel 33, 34, 37, 38 und 39 in vollem Umfang ausser Kraft.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie**o badaniu zwierząt rzeźnych
i mięsa.**

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Kto wykracza przeciw postanowieniom rozporządzenia o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 22 marca 1928 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 4 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 454) ze zmianami z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 132) i rozporządzeń wykonawczych z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. 1929 Nr. 3, poz. 31) oraz z dnia 29 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), karany będzie grzywną do 1000 złotych, w razie nieściągalności aresztem najwyżej do trzech miesięcy.

(2) We wszystkich wypadkach wykroczenia może być zarządzone konfiskata mięsa lub kwoty uzyskanej ze sprzedaży, chociażby ściganie lub ukaranie nie było możliwe do przeprowadzenia.

(3) Orzeczenie karne i konfiskacyjne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(4) Dla postępowania obowiązują postanowienia postępowania karno-administracyjnego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 300).

§ 2

(1) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym okaże się niewystarczające, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę właściwej władzy oskarżenia.

(2) Starosta Powiatowy (Miejski) upoważniony jest do tymczasowego zabezpieczenia mięsa, podlegającego konfiskacie, oraz do zużytkowania go w razie niebezpieczeństwa zepsucia. Uzyskana kwota wstępuje w miejsce zużytkowanego mięsa.

(3) Sąd może orzec karę więzienia do 6 miesięcy i grzywnę do 10 000 złotych lub jedną z tych kar, jakoteż konfikatę mięsa albo uzyskaną kwotę.

§ 3

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 marca 1941 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą z rozporządzenia o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w brzmieniu obwieszczenia z dnia 4 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 454)

- a) zamieszczone w artykułach 31 i 32 postanowienia o wymiarze kary,
- b) artykuły 33, 34, 37, 38 i 39 w całym zakresie.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank